

УПРАВЛІННЯ ОСВІТИ І НАУКИ
БІЛОЦЕРКІВСЬКОЇ МІСЬКОЇ РАДИ КИЇВСЬКОЇ ОБЛАСТІ
БІЛОЦЕРКІВСЬКИЙ ЗАКЛАД ДОШКІЛЬНОЇ ОСВІТИ №26 "СТРУМОЧОК"
БІЛОЦЕРКІВСЬКОЇ МІСЬКОЇ РАДИ КИЇВСЬКОЇ ОБЛАСТІ

Матеріали до атестації
Гетьман Маргарити Григорівни
вихователя
Білоцерківського закладу дошкільної освіти №26 «Струмочок»
Білоцерківської міської ради Київської області

2024 рік

Зміст

Загальні відомості про педагога.....	3
Відомості про підвищення кваліфікації та професійну перепідготовку.....	4
Методична робота.....	5
Додатки.....	6

Загальні відомості про педагога

1. Гетьман Маргарита Григорівна, 26.09.1958 р.
2. Освіта: середня спеціальна педагогічна
3. Закінчила: Переяслав-Хмельницьке педагогічне училище, 1977 р.
4. Спеціальність за дипломом: «Дошкільне виховання».
5. Кваліфікація за дипломом: вихователь дитячого садка
6. Педагогічний стаж: 47 років; стаж роботи у ЗДО № 26 «Струмочок»: 4 місяці.
7. Кваліфікаційна категорія: без категорії.
8. Результат попередньої атестації: відповідає займаній посаді, 10.04.2019р.
9. Проходження курсів підвищення кваліфікації 17.04.2019р. та 24.05.2024р.

1. Відомості про підвищення кваліфікації та професійну підготовку

1.1. КНЗ КОР «Київський обласний інститут післядипломної освіти педагогічних кадрів», свідоцтво серія ПК №02139618/2316-19, з 01 квітня 2019 – 12 квітня 2019 року пройшла навчання на курсах підвищення кваліфікації вихователів закладів дошкільної освіти, захистила випускну роботу з теми: " Гра як форма пізнання світу дітьми дошкільного віку".

Форма навчання - інституційна (денна).

Загальний обсяг програми: 120 годин /4кр. ЄКТС

1.2. КНЗ КОР «Київський обласний інститут післядипломної освіти педагогічних кадрів», свідоцтво серія ПК №02139618/3071-24, з 13 травня 2024 – 24 травня 2024 року пройшла навчання на курсах підвищення фахової кваліфікації за освітньою програмою: " Базовий компонент дошкільної освіти: реалізація компетентнісного підходу" для вихователів, вихователів-методистів закладів дошкільної освіти.

Спеціальність/напрямок: «Вихователь закладу дошкільної освіти»

Спецкурс «Інклюзивна освіта: теорія та практика»(15 год. /0,5кр.ЄКТС)

Спецкурс «Безпечний освітній простір у закладі дошкільної освіти» (15 год. /0,5кр.ЄКТС)

(ДОДАТОК 1)

0. Підвищення професійної майстерності: сертифікати – 21 год.

2.1. "Дивись під ноги! Дивись, куди ідеш! " 11.03.2023 на освітній он-лайн - платформі "Зрозуміло" 6 годин(0,2 кредита ЄКТС);

2.2. "Перша домедична допомога в умовах війни" 04.10.2024 он-лайн курси на платформі " Prometheus" 15 годин (0,5 кредита ЄКТС)

(ДОДАТОК 2)

1. Участь у заходах Білоцерківського ЗДО№14 "Оксанка":

1.1 Доповідь на педагогічну раду з проблеми: "Спільна робота медичних і педагогічних працівників щодо зміцнення здоров'я дітей" 2019-2020 н.р..

1.2 Колективний перегляд заняття "Театралізація казки "Дюймовочка" 2019-2020 н.р..

1.3 Програма роботи гуртка для дітей старшого дошкільного віку "Радість творчості", 2020 рік.

1.4 Доповідь на педагогічну раду з проблеми: "Методи і прийоми збагачення мовленнєвого розвитку дітей дошкільного віку", 2021 рік.

1.5 Колективний перегляд інтегрованого заняття за темою «Вогонь і діти» для дітей молодшої групи, 2021 -2022 навчальний рік.

1.6. Консультація для вихователів «Проблема патріотичного виховання дітей засобами інтегрованої освітньої діяльності», 2023 рік.

(ДОДАТОК 3)

2. Участь у заходах Білоцерківського ЗДО№26 "Струмочок":

2.1.Інтегроване заняття для дітей раннього віку "Будиночок для маленької рибки", 2023 рік:

2.2. Доповідь на педагогічну раду з проблеми "Застосування ігрової діяльності для розвитку пізнавального інтересу", 2025 р.

(ДОДАТОК 4)

ДЕПАРТАМЕНТ ОСВІТИ І НАУКИ
КИЇВСЬКОЇ ОБЛАСНОЇ ДЕРЖАВНОЇ АДМІНІСТРАЦІЇ
КОМУНАЛЬНИЙ НАВЧАЛЬНИЙ ЗАКЛАД
КИЇВСЬКОЇ ОБЛАСНОЇ РАДИ
"КИЇВСЬКИЙ ОБЛАСНИЙ ІНСТИТУТ
ПІСЛЯДИПЛОМНОЇ ОСВІТИ ПЕДАГОГІЧНИХ КАДРІВ"

СВІДОЦТВО

про підвищення кваліфікації

СЕРІЯ ПК № 02139618/ 3071 - 24

**ГЕТЬМАН
МАРГАРИТА ГРИГОРІВНА**

з "13" травня 2024 року
до "24" травня 2024 року

ройшов (-ла) навчання на курсах підвищення фахової
валіфікації за освітньою програмою "Базовий компонент
ошкільної освіти: реалізація компетентнісного підходу"
для вихователів, вихователів-методистів закладів
дошкільної освіти

Форма навчання: *інституційна (денна)
режим онлайн*
Загальний обсяг програми: *120 год / 4 кр. ЄКТС*

Спеціальність / напрям:

"Вихователь закладу дошкільної освіти"

Спецкурс "Інклюзивна освіта: теорія та практика"
(15 год / 0,5 кр. ЄКТС)

Спецкурс "Безпечний освітній простір у закладі
дошкільної освіти" (15 год / 0,5 кр. ЄКТС)

Спеціальна підготовка до викладання спецкурсів
(курсів за вибором, факультативів) з освітньої (-их)
галузі (-ей)

Удосконалив (-ла) загальні / професійні компетентності
відповідно до освітньої програми:

<https://db.kristti.com.ua/p/763>

Захистив (-ла) проєкт "Казка як засіб морального
виховання дітей дошкільного віку".

М.П.

Віра РОГОВА

Місто Біла Церква

"24" травня 2024 року

Реєстраційний № 49-С.16

ДЕПАРТАМЕНТ ОСВІТИ І НАУКИ
КИЇВСЬКОЇ ОБЛАСНОЇ ДЕРЖАВНОЇ АДМІНІСТРАЦІЇ
КОМУНАЛЬНИЙ НАВЧАЛЬНИЙ ЗАКЛАД
КИЇВСЬКОЇ ОБЛАСНОЇ РАДИ
"КИЇВСЬКИЙ ОБЛАСНИЙ ІНСТИТУТ
ПІСЛЯДИПЛОМНОЇ ОСВІТИ ПЕДАГОГІЧНИХ КАДРІВ"

СВІДОЦТВО

про підвищення кваліфікації

СЕРІЯ ПК № 02139618/ 2316 - 19

**ГЕТЬМАН
МАРГАРИТА ГРИГОРІВНА**

з "01" квітня 2019 року
по "12" квітня 2019 року

навчався (-лася) на курсах підвищення фахової кваліфікації

вихователів закладів дошкільної освіти

Перелік виконаних навчальних модулів за спеціальністю:
"Вихователь закладу дошкільної освіти":

соціально-гуманітарний	15 год / 0,5 кр.
професійний	30 год / 1 кр.
фаховий	60 год / 2 кр.
діагностико-аналітичний	15 год / 0,5 кр.
Загальний обсяг програми	120 академ. год, 4 кр. ЄКТС

Спеціальна підготовка до викладання спецкурсів (курсів за
вибором, факультативів) з освітньої (-их) галузі (-ей)

Захистив (-ла) випускню роботу з теми:

"Гра як форма пізнання світу дітьми дошкільного віку".

Успішно склав (-ла) кваліфікаційний екзамен.

В.о. ректора

Наталія Бендеревець

Місто Біла Церква

"12" квітня 2019 року

Реєстраційний № 42-С.40

Сертифікат

ГЕТЬМАН МАРГАРИТА

Українська військова академія
з підготовки офіцерів резерву

успішно пройшла навчання за
обсягом 0,5 кредиту ЄКТС
у онлайн-формі

11 Березня 2023

**Дивись під ноги!
Дивись, куди ідеш!**

Григорій Гринчук
Керівник курсу
ДП «Підприємство»
Віктор Лях
Керівник курсу
ДП «Підприємство»

Спеціалізований Діагностичний Центр, який надає інформаційно-методичну підтримку військовим, які перебувають у зоні воєнних дій, а також їхнім родичам, які перебувають у зоні воєнних дій. Діагностичний Центр надає інформаційно-методичну підтримку військовим, які перебувають у зоні воєнних дій, а також їхнім родичам, які перебувають у зоні воєнних дій.

СЕРТИФІКАТ
Виданий 04.10.2024
prometheus.org.ua

СЕРТИФІКАТ
ЦЕЙ СЕРТИФІКАТ ЗАСВІДЧУЄ, ЩО
Гетьман Маргарита
успішно закінчив(ла) курс
Перша домедична допомога в умовах війни,

наданий викладачами курсу
через платформу масових відкритих онлайн-курсів **Prometheus,**
та навчився(лася):

- оцінювально-аналітичній компетентності;
- лідерській компетентності;
- компетенції з інформальної освіти та професійно-особистісного розвитку;
- здатності до навчання протягом життя.

Форма навчання - дистанційна.
Кількість годин - 15 годин (0,5 кредиту ЄКТС).

Перша допомога і спеціалізована
FAST

Федір Сердюк
Підприємець, засновник компанії
«Перша допомога та Спеціалізована
FAST»

ГО «Прометей», ЄДРПОУ 39598967
Надання освітніх послуг з підвищення кваліфікації
підприємств, працівників згідно з НРЗД 85/98

Автентичність цього сертифіката може бути перевірена за
<https://certs.prometheus.org.ua/cert/b47d9b7b0b214847897597ebaa7b0e28>

Дошкільний навчальний заклад (ясла-садок)
комбінованого типу №14 "Оксанка"
Білоцерківської міської ради
Київської області

**Виступ до педагогічної ради з проблеми: «Спільна робота медичних і педагогічних працівників щодо зміцнення здоров'я дітей»
(з досвіду роботи)**

Підготувала Гетьман Маргарита Григорівна,
вихователь дошкільного навчального закладу
(ясел-садка) комбінованого типу №14 "Оксанка"
Білоцерківської міської ради
Київської області

2020р.

Спільна робота медичних і педагогічних працівників щодо зміцнення здоров'я дітей

«Я не боюся ще раз повторити: турбота про здоров'я - найважливіша праця вихователя. Від стану здоров'я, життєрадісності, бадьорості дітей залежить їхнє духовне життя, світогляд, розумовий розвиток, міцність знань, віра у свої сили!»

В. Сухомлинський

Природним бажанням кожної людини є бажання бути здоровою. Та й що може бути важливішим за здоров'я, яке слугує підґрунтям успішного ставлення особистості, її всебічного повноцінного розвитку та щасливої життєдіяльності? Повноцінність життя, його плідність та ефективність залежить від оптимального рівня здоров'я, гармонійних стосунків із природою й суспільством та активної життєвої позиції. Основи здоров'я закладаються в період раннього та дошкільного дитинства, тому цілком очевидно, що збереження, формування й зміцнення здоров'я кожного малюка, безпека його життєдіяльності та фізичне зростання й удосконалення виокремлюються в пріоритеті завдання перед суспільством, родиною та дошкільними навчальними закладами.

Ураховуючи актуальність проблеми здоров'я, найважливішими стратегічними завданнями національних програм «Освіта (України ХХІ століття)» і «Діти України», Національної доктрини розвитку освіти й програми «Здоров'я нації» визначено всебічний розвиток людини (зокрема й дитини), ставлення її духовного, психічного та фізичного здоров'я. При цьому акцентовано на пріоритетності формування відповідального ставлення до здоров'я індивідуальної та суспільної цінності. Ці завдання відображено в Конституції України, Законі України «Про освіту», концепції національної безпеки України й Базовому компоненті дошкільної освіти, у зв'язку з чим перед усією педагогічною спільнотою постає стратегічна мета пошуку шляхів удосконалення процесу збереження, зміцнення й формування здоров'я підростаючого покоління та їх ефективного впровадження в процес життєдіяльності кожної особистості.

Стан здоров'я підростаючого покоління актуалізує потребу у формуванні в дітей здорового способу життя, навичок безпечної поведінки, починаючи з дошкільного віку. У перспективі це буде основою життєдіяльності, сприятиме культивуванню здоров'я, активної поведінки, свідомому виборі здорового способу життя й впливатиме на здоров'я та життя суспільства

загалом. Тому на дошкільний навчальний заклад як на перший інститут покладено особливу відповідальність за цілеспрямоване формування в дітей знань про власні здоров'я й безпеку, а також про безпеку довколишніх.

Отже педагоги можуть зробити все для здоров'я дітей і більше ніж лікарі. Завдання педагогів - сформувати у дітей здоровий спосіб життя, відповідальності за нього і навчати їх бути здоровими.

Одним із пріоритетних напрямків виховання дошкільнят, як зазначено у Базовому компоненті дошкільної освіти України, є забезпечення повноцінного фізичного розвитку дітей, охорона та зміцнення їхнього здоров'я. Отже, дошкільний заклад і вихователь несуть відповідальність за здоров'я дошкільнят, а також повинні створювати позитивну ауру в дитячому садку та сім'ї.

Для вирішення проблеми формування, збереження й зміцнення здоров'я дітей дошкільного віку на практичному рівні необхідно здійснювати профілактичне медичне обстеження дітей, проводити навчально-виховні заходи щодо формування основ здорового способу життя, залучати дітей до різних видів фізкультурно-оздоровчої діяльності.

Здоров'я дитини - перш за все! І це має пам'ятати кожен працівник дошкільного закладу.

На сучасному етапі пріоритетність виховання здорового покоління є загальнодержавною проблемою, важливість розв'язання якої передбачена Конституцією України, Конвенцією ООН Права дитини, Закону України «Про дошкільну освіту», Базовим компонентом України та іншими нормативними документами. В Базовому компоненті дошкільної освіти визначена одна із перших освітніх ліній «Особистість дитини», складовою якої є «Здоров'я та фізичний розвиток». Освітній зміст цієї складової містить такі структурні компоненти: безпека життєдіяльності; здоров'я та хвороби; гігієна життєдіяльності; рухова активність та саморегуляція. Щоб формувати здоров'я, потрібно чітко знати, як воно закладається, зберігається та руйнується, що охоплює це поняття.

Мета сучасної системи освіти – це виховання власного здоров'я, безпеки життя, здоров'я довколишніх як найвищої індивідуальної та суспільної цінності.

Основним завданням, що стоїть перед працівниками закладів дошкільної освіти, є організація оптимально активної та насиченої позитивними емоціями життєдіяльності дітей дошкільного віку, яка забезпечила б щасливе зростання. Успішна реалізація цього завдання ґрунтується необхідності з перших років життя формувати в дітей основи культури здоров'я.

В нашому закладі дошкільної освіти головним завданням методичної роботи з педагогами стало підвищення рівня професійної компетентності з питань упровадження системного підходу щодо збереження та зміцнення здоров'я дітей. Вивчення стану готовності до роботи показало, що більшість педагогів закладу мають оптимальний рівень готовності до інноваційної діяльності. Колектив нашого

дошкільного закладу постійно працює над удосконаленням шляхів організації педагогічного процесу, визначенням ефективних методів та прийомів роботи з дітьми та батьками. Питання формування у дітей зорового ціннісного ставлення до здорового способу життя та його збереження, створення раціонального предметного середовища в дошкільному закладі розглядалося на педагогічних радах, семінарах – практикумах, педагогічних читаннях, консультаціях. В дошкільному закладі використовуються такі форми роботи, як взаємодопомога, колективні перегляди, майстер-класи, ділові ігри, широко використовуються ІКТ та стендові технології. В дитячому садочку організовано раціональне розвивальне середовище для забезпечення різних видів рухової активності; створені сприятливі умови для формування у дітей ціннісного ставлення до здорового способу життя та пізнання самого себе. Для досягнення оптимального рухового режиму в дошкільному закладі створено відповідну матеріальну базу: обладнанні відповідним інвентарем ігрові майданчики, спортивний майданчик і зала, *діє фізкабінет*.

Однією із складових частин здорового способу життя – є раціональне харчування. В дошкільному закладі протягом року діти вживають їжу багату на вітаміни: свіжі овочі, зокрема, цибулю, часник, фрукти, соки. Контроль за організацією харчування в закладі здійснюють керівник та старша медична сестра за такими принципами: відповідальність умов зберігання і строків реалізації продуктів, відповідальність рецептури і технології приготування страв, наявність технологічних карт, проведення вітамінізації їжі, наявність затвердженого орієнтовного меню, фактичне його виконання (різноманітність, сумісність, відсутність заборонених страв). Організація харчування та оздоровлення дітей проводиться згідно санітарно – гігієнічних вимог затверджених Міністерством здоров'я України.

Наш дошкільний заклад поєднує в своїй діяльності всебічний розвиток особистості дитини, надання їй необхідних знань, умінь і навичок здорового способу життя, збереження і зміцнення фізичного та психічного здоров'я дитини.

Над своєю темою «Формування здорового способу життя дітей в дошкільному віці» я працюю не перший рік. У наш час питання збереження здоров'я набуло особливої актуальності, та є глобальною проблемою існування людської цивілізації. У всьому світі стали розуміти, що зміцнення здоров'я людей, зниження захворюваності, формування здорового способу життя це завдання, що стоять перед медициною і дитячим садком. Отже найважливішим завданням є формування фізичної та валеологічної культури молодого покоління. Через економічні, матеріальні та екологічні проблеми більшість дітей в Україні живе у несприятливих соціально-побутових умовах, що дуже відіграє на їхньому здоров'ї. До причин, які впливають на стан здоров'я дітей, належать: несприятливі побутові умови, недостатньо збалансоване харчування, не вірний підхід до загартування, порушення режимів

організації життя дітей. Здоров'я – це стан повного фізичного, психологічного та соціального благополуччя, а не лише відсутність хвороб чи фізичних вад.

Під час своєї роботи створюю ефективну систему фізичного виховання та оздоровлення дітей. Провідними напрямками такої системи стало своєчасне виявлення та профілактика порушень стану здоров'я та фізичного розвитку дітей. У своїй роботі велику увагу приділяю режиму дня. Обстеження показали, що чіткій підхід до організації життєдіяльності дітей сприяє встановленню хорошого апетиту, здорового сну, гармонійного фізичного та психічного розвитку вихованців. Діти набувають кращого імунітету, легше переносять захворювання. У групі створюється добрий емоційний і комунікативний розвиток дітей, дисциплінує ^{дітей} малят, формує у них акуратність, зібраність. Кожен малюк знаходиться у полі зору вихователя. Постійно дбаємо про умови безпечної життєдіяльності дітей у садочку (відповідно санітарно-гігієнічним нормам).

Велику увагу приділяю виконанню культурно-гігієнічних навичок. З раннього віку привчаю дітей до культурно-гігієнічних навичок. Діти знають, як треба закахування рукава, підставляти руки під струмінь води, правильно користуватися милом, витирати руки та обличчя рушником. Ці навички діти використовують залюбки на протязі усього часу перебування в садочку, а також вдома. Вчать правильно сидіти за столами під час прийому їжі, їсти самостійно, акуратно, беручи їжу з тарілки потроху, їсти не поспішаючи, за потребою користуватися паперовими серветками. Всі ці набуті навички в садочку допомагають дітям у школі. Закріплюємо ці навички в дидактичних іграх «Погодуй ляльку», «Одягни ляльку на прогулянку», «Посади ведмедика правильно за стіл». В середньому віці «Сервіровка столу» (посуд столовий, чайний) та інші.

Щодня проводимо з дітьми ранкову гімнастику, яка є важливим елементом фізкультурно-оздоровчої роботи в дитячому садку. У дітей виробляється звичка щодня зранку виконувати різні вправи. Ранкові гімнастики завжди мають цікавий зміст, музичний супровід, позитивні емоції дітей. На протязі усього дня у групі створюється позитивно-емоційний фон, піднімається настрій дітей. Нерідко в заключній частині поміщаю вправи для профілактики плоскостопості: «Намалюй хмаринку з дощиком ногою», «Переклади предмети ногою» та інші. Після інтенсивного рухливого навантаження проводжу дихальні вправи: «Дихай глибше», «Сніжинка», «Чи пахне квіточка» такі вправи проводять профілактику захворювань дихальної системи.

Умовою розвитку фізично здорової та активної дитини є загартування, а також умови перебування дітей в дитячому садочку (температурний режим, освітлення, тривалість прогулянок, полегшене одягання в груповій кімнаті тощо). Особливу увагу приділяю добору і організації заходів фізкультурно-оздоровчого змісту на свіжому

повітрі. Прогулянка – є одним із засобів рухової активності, загартування: повітрям, сонцем.

Мої вихованці постійно перебувають у русі, вони – непосидьки. Саме ця непосидючість, прагнення рухатися допомагає дітям пізнавати навколишній світ. Основний показник моєї роботи як вихователя – фізично розвинені, загартовані, активні діти, які спокійно і вільно спілкуються між собою і з дорослими.

Для оздоровлення і загартування дітей використовую традиційні форми роботи: заняття з фізичної культури, ранкова та гігієнічна гімнастика, гімнастика для очей, гімнастика пробудження, рухливі ігри та фізкультурні вправи, свята та розваги, пішохідні екскурсії, ходіння босоніж по піску, траві в літку; перебування в приміщенні та на свіжому повітрі в одязі, що забезпечує тепловий комфорт дітей; вживання в їжу часнику, цибулі, фруктів, овочів, соку.

Нетрадиційні форми роботи: дихальна гімнастика, пальчикова гімнастика, разом з психологом працюємо над психокорекцією (кольорова терапія, піскова терапія)

Велику увагу приділяю валеологічній освіті дітей (прищеплення стійких культурно-гігієнічних навичок, навчання догляду за своїм тілом, навичкам надання елементарної допомоги, формування позитивного відношення до власної статі, розуміння відмінності, норм стосунків між хлопчиками та дівчатками, формування визначати свій стан та самопочуття).

Щоб забезпечити гармонійний розвиток людини, потрібно з наймолодшого віку сформувати в неї бережливе ставлення до свого здоров'я. І саме наука валеологія вивчає, що корисно людському організмові, а що шкідливо, тобто це наука про здоровий спосіб життя.

Свою роботу по валеології проводжу за різними напрямками, а також в гуртковій роботі «З чистотою назавжди буду я рости» висвітлюючи фізичні, емоційні, психологічні та духовні складові здоров'я: «Моє здоров'я», «Бережи здоров'я з малку». Для попередньої роботи, для поглиблення знань використовую вірші, загадки, прислів'я, оповідання, казки.

Головною і обов'язковою умовою нормального фізичного розвитку дитини, зміцнення її здоров'я, підтримання оптимального рівня фізичної та розумової діяльності є правильно організований режим дня. Він передбачає раціональне чергування різних видів діяльності й відпочинку (заняття, прогулянка, їда, сон і т.д.).

Велику увагу приділяю формуванню у дітей елементарних гігієнічних уявлень, знайомлю дітей з органами сприймання (очі, вуха, ніс, рот), органами дихання, кров,

руки та їх гігієною. Використовую різні форми роботи: спостереження, розповіді, малюнки.

На протязі всього досвіду, можна сказати, що малюки з цікавістю почали ставитись до свого здоров'я, до свого організму, стають вимогливіші до себе і дбайливіші до друзів.

На заняттях з різних розділів програм і під час індивідуальної роботи планую оздоровчу діяльність дітей. Домагаюся, щоб сформовані в дітей початкові знання про основи здоров'я стали регулятором їхньої поведінки в повсякденному житті.

В дошкільному закладі систематично здійснюється медико-педагогічний контроль за станом здоров'я, фізичною підготовленістю дітей, результати якого заносяться до журналу «Медико-педагогічний контроль фізичного виховання дітей дошкільного віку».

Як відомо, першими вихователями дитини є батьки. Від того, як вони ставляться до своєї дитини, чого навчають і як виховують, залежить наскільки гармонійним буде розвиток її та й ефективність суспільного виховання. Адже людина з'являється на світ для того, щоб оволодіти наукою і мистецтвом життя. Дитина вчиться, щоб повноцінно жити в умовах плінного життя, за допомогою дорослих знати в нього своє місце, цінувати все навколо себе та власне «Я».

Дії дитини, що показують її ставлення до здоров'я, частіше за все здійснюються або разом з дорослими, або через нього. Стиль батьківського виховання здійснює істотний вплив на ставлення дитини до власного здоров'я. З одного боку, сім'я виступає як захисний чинник, що перешкоджає появі та розвитку шкідливих звичок, з іншого – як особливий чинник, що стимулює їхній розвиток шкідливих звичок у дітей. Дуже часто родинне виховання і виховання в дошкільних закладах становлять собою дві окремі ланки: вдома інколи дитина дістає одні настанови, зразки поведінки, у дитячому садку – інші. Тому важливим завданням вихователя є надання батькам теоретичної і практичної допомоги з питань формування, збереження і зміцнення в дітей фізичної, психічної та соціальної складових здоров'я, а також ціннісного ставлення до власного здоров'я.

З метою виявлення ставлення батьків до проблем збереження здоров'я дошкільників було проведено опитування. Батькам було запропоновано ряд запитань, які мали розкрити рівень їхньої поінформованості у сфері збереження здоров'я.

Від чого залежить здоров'я ?

Усі батьки вважають, що стан здоров'я залежить на - 20% від спадковості, 10% від медицини, 20% від умов навколишнього середовища і 50% від способу життя.

Батьки в більшості випадків розуміють необхідність формування в дітей ціннісного ставлення до власного здоров'я, у них є бажання оздоровлювати свою дитину, вести здоровий спосіб життя, але часто їм бракує відсутність потрібних знань, часу і вміння правильно донести інформацію до дітей. Тому і потрібна тісна співпраця вихователя і батьків дошкільників.

Проводиться анкетування, батьківські збори, консультації, індивідуальна робота на різну тематику: про здоровий спосіб життя, загартування, корисна їжа та інші. На яких батьки отримують багато теоретичної та практичної інформації і використовують її в вихованні здорової дитини.

Проводячи систематичну роботу по оздоровленню малят разом з їх батьками, я досягла гарного очікуваного результату. Я переконалася, що саме дитячий садок і сім'я закладають основи здорового способу життя у дітей. І саме в сім'ї і дошкільному закладі дитині мають допомогти якомога раніше зрозуміти цінність здоров'я.

Кожен з нас хоче бачити своїх дітей здоровими, щасливими, але не всі замислюються про те, як зробити так, щоб діти, виростаючи, жили в злагоді з собою, навколишнім світом, іншими людьми. А адже за всім цим стоїть здоровий спосіб життя. Саме він дає фізичні і духовні сили, здорову нервову систему, здатність протистояти шкідливим впливам, відчувати радість від того, що живеш.

Вченими доведено, що здоров'я людини лише на 10% залежить від охорони здоров'я та більш, ніж на половину від способу життя. Сьогодні встановлено, що 40% захворювань дорослих беруть свій початок з дошкільного віку.

Провівши опитування батьків та моніторинги стану здоров'я дітей в дитячому садочку і порівнявши їх на протязі 5 років, я прийшла до висновку, що саме в дошкільному віці необхідно формувати здоровий спосіб життя, прищеплювати дітям інтерес до занять фізичною культурою, стежити за їх фізичним розвитком, гартувати організм дитини, створюючи, тим самим, міцну базу здоров'я.

Не все так легко мені вдавалося у моїй роботі з дітьми. Було багато труднощів з деякими дітьми, навіть в поглядах на виховання з окремими батьками. Але у мене завжди викликала радість, коли я отримувала свій результат в роботі з дітьми.

У мене завжди викликало почуття задоволення, коли я бачила захоплюючі погляди своїх вихованців, як вони з цікавістю дивились та повторювали різні вправи в пальчиковій гімнастиці, з великим інтересом їм подобаються заняття з валеології, особливо про здоровий спосіб життя. Я радію, коли мої вихованці йдуть з радістю в дитячий садок і засмучуються коли їм щось не подобається.

Загартування, зміцнення здоров'я, досягнення повноцінного розвитку малюків-це основний зміст роботи дошкільного закладу. І лише спільними зусиллями дитячого садка та сім'ї можна формувати здоров'я малят, бо вони наслідують своїх батьків у веденні здорового способу життя. І результатом успішної роботи по збереженню і зміцненню здоров'я дітей є той факт, коли існує тісна співпраця педагогів і батьків, коли вони рівноправні партнери і союзники. А основою здоров'язберігаючого середовища сім'ї є звичайно почуття любові, любові між батьками, любові батьків до своїх дітей, любові дітей до своїх батьків.

Дошкільний навчальний заклад (ясла-садок)
комбінованого типу №14 "Оксанка"
Білоцерківської міської ради
Київської області

**Сценарій театралізованої казки «Дюймовочка»
(колективний перегляд)**

Підготувала Гетьман Маргарита Григорівна,
вихователь дошкільного навчального закладу
(ясел-садка) комбінованого типу №14 "Оксанка"
Білоцерківської міської ради
Київської області

2020р.

ПІСНЯ «ЗАПРОШУЄМО В КАЗКУ» (Співають всі діти)

ВЕДУЧА. Давним-давно в одній ^{дослідницько}далекій країні жила-була жінка. Вона була самотня, у неї не було дітей. Самою великою мрією цієї жінки було мати маленьку донечку. І ось одного разу пішла вона до старої чаклунки, яка дала їй ячмінне зерно. Жінка посадила це зерно в землю, а на ранок з цього зерна виросла велика, дуже гарна квітка

(Звучить музика, відкривається завіса. На сцені декорації будинка, галявина з квітами, спереди будинку велика квітка)

ВЕДУЧА. Аж раптом у квітці щось тріснуло і квітка повністю розкрилася. Всередині квітки сиділа малесенька дівчинка. Вона була така гарненька. Зростом завбільшки в дюйм. Тому її назвали Дюймовочкою.

ПІСНЯ ДЮЙМОВОЧКИ

(Звучить музика, стрибає жаба)

ПІСНЯ ЖАБИ

Та тут дівчинка маленька
А яка ж вона гарненька!
Ой, яке чудне створіння
Спить в горіховім лущинні!
А тонка, немов стеблинка...
Буде сину гарна жінка!

(Бере за руку Дюймовочку і відводить на декорацію листочка на болоті.)

ТАНЕЦЬ ЖАБЕНЯТ

(Дюймовочка прокидається і співає)

ПІСНЯ ДЮЙМОВОЧКИ Сл. С.Почапської, муз. О. Різник

Що це? Де я? Чи це сон?
Як багато тут води!
Як потрапила сюди?
Боже мій! Та я ж на річці!
Як далеко до травички!...

(Жаба підстрибує до Дюймовочки, і та з відразою відсахується)

ДЮЙМОВОЧКА. Ой, це жаби!
Геть від мене!

ЖАБА-- МАТИ Подивись, яка крикуха!
 Буду я тобі свекруха,
 Будеш жить серед латаття
 І носить зелене плаття.
 Ну, що скажеш, мій синок?

(Жаба-син стрибає під музику навколо Дюймовочки і роздивляється її)

ЖАБА-МАТИ Ох, скільки хвилювання!
 Синочок мій рідненький,
 Дивись, а раптом схуднеш?
 Поїж краще ситненько.

ЖАБА-СИН Ква-ква-ква! Не хочу, мамо!

ЖАБА-МАТИ Тоді поспи, серденько.

ЖАБА-СИН Не хочу, я не хочу.

ЖАБА-МАТИ То попрацюй хутенько.

ЖАБА-СИН Та я не хочу, мамо.

ЖАБА-МАТИ А звідкіля ти знаєш,
 Що ти не хочеш сину?
 Якщо не працював ти
 Ні однієї днини.

ЖАБА-СИН Не хочу, ось і все.

ЖАБА-МАТИ А одружитись хочеш ще?

ЖАБА-СИН Не хочу, вже не хочу.
 Вона така худа, і навіть не зелена---
 Не схожа геть на мене.

ЖАБА-МАТИ Нічого, з нами поживе---
 І теж позеленіє.

ЖАБА-МАТИ І ЖАБА-СИН(разом) Вона позеленіє!
 (Жаби йдуть. Дюймовочка плаче. Вилітають метелики і танцюють танок)

ТАНОК МЕТЕЛИКІВ

МЕТЕЛИК1 Дюймовочко, чому ти плачеш?

МЕТЕЛИК2 Чи метеликів не бачиш?

МЕТЕЛИК3 Швидше поясок тримай.

МЕТЕЛИК4 Прив'яжу його до лапки
І не доженуть нас жабки!

(Звучить музика. Метелики накидають на Дюймовочку поясок і разом «летять» на лісову галявину. Дюймовочка сідає на пеньок. Звучить музика залітає Жук)

ПІСНЯ ЖУКА

ДЮЙМОВОЧКА. Де ж подівся мій Метелик?
Як же він тепер без мене?

ЖУК. (стає на коліно) Не сумуйте люба панно
Краще потанцюймо гарно!
Друзі в пари всі ставайте
І танок розпочинайте!

ПОЛЬКА ЖУКІВ З МЕТЕЛИКАМИ

(Комахи стають кругом Жука і Дюймовочки. Розглядають Дюймовочку)

КОМАХА1. Подивись, вона страшна!
В неї вусиків нема.

КОМАХА2. І поглянь-но, ги-ги-ги,
В неї тільки дві ноги
Крил не має, не літає.

КОМАХА3. Фі, яка ж вона худенька,
Мов не їла кілька днів!

КОМАХА4. Фі, яка бридка, гидка!
Не потрібна нам така!

ЖУК. Вибачте, шановна панно!
Гаять час не можу марно.
Вам у нас не можна жити...
Ну, бувайте, час летіти!

(Жук відлітає. Дюймовочка плаче і співає)

ПІСНЯ ДЮЙМОВОЧКИ.

ПІСНЯ Сл. Є. Антонової, муз. О. Різник(співають всі діти)

Так Дюймовочка мала
Ціле літо провела:
Із травиночок шовкових
Ліжечко сплела чудове,
Укривалася листвою
Умивалася росою...
Так минули літо й осінь,
Вже зима десь на порозі.

ДЮЙМОВОЧКА.

Вже не тепло, вже не літо,
Як тепер я маю жити?
Тепле сонечко не гріє,
Вітерець холодний віє.
(Підходить до мишачої нори)

ДЮЙМОВОЧКА. Що це за двері? Немовби хатина?
Стукатиму, бо від морозу я згину.

(Стукає в двері. Виходить миша)

МИША.

Хто там? Хто там? Боже, сльози!
Хто ти й як сюди прийшла?

ДЮЙМОВОЧКА.

Їжі я два дні не мала,
Ані крихітки хлібини!
Дайте, пані, хоч зернину...

МИША.(співає)

Бідна дівчинка мала,
Як сюди ти забрела?
Ти промерзла до кісток!
Ось візьми, накинь платок.
Залишайся у мене на зиму
Буду тебе годувати
А ти будеш мені допомагати.

(Під музику заходить Кріт)

КРІТ.

Я чув, що в тебе,
Є дівчинка одна!
Мало їсть, мало спить,
Помічниця просто клас!
Я вирішив одружитися на ній.

ДЮЙМОВОЧКА. Я не хочу, він старий
І до того ще й нудний!
МИША. Ти чого дурненька плачеш?
Де ти кращого побачиш?

ДЮЙМОВОЧКА. Що ж мені тепер робити?...
Дозволь хоч з сонечком проститись!

КРИТ. Добре йди, але швиденько!
Попрощайся і назад!

(Дюймовочка виходить з мишачої нори і плаче. До неї підлітає ластівка)

ЛАСТІВКА. Чого ти плачеш? Що з тобою?

ДЮЙМОВОЧКА. Люба Ластівко я плачу,
Бо моя недобра вдача...
Мушу, кажучи між нами,
За крота я вийти заміж!

ЛАСТІВКА. Я лечу в далекий край.
Хочеш разом? Ну? Сідай!

ДЮЙМОВОЧКА. Так! Давай хутчіш летіти!
Я в норі не хочу жити.

(Дюймовочка з ластівкою «летять» на квіткову галявину. Миша і кріт біжать за ними, але не наздоганяють)

ЛАСТІВКА. А ось мій дім, моє гніздо,
І тут – квітковий рай.
Живуть тут ельфи у квітках
Дивися! Вибирай!

ПРИНЦ ЕЛЬФІВ. Дівчинка, така прекрасна,
Як на небі зірка ясна!
Тут, у нашім краю, ти
Залишайся назавжди!

ДЮЙМОВОЧКА. Я дякую вам дуже щиро,
Які ви всі тут ніжні й милі.

ПРИНЦ. О люба Дюймовочко,
До нас підлітай,
Між квітами з нами

Разом покружляй.

ТАНЕЦЬ ЕЛЬФІВ І КВІТІВ

Дошкільний навчальний заклад (ясла-садок)
комбінованого типу №14 "Оксанка"
Білоцерківської міської ради
Київської області

**Програма роботи гуртка «Радість творчості»
для дітей старшого дошкільного віку**

Підготувала Гетьман Маргарита Григорівна,
вихователь дошкільного навчального закладу
(ясел-садка) комбінованого типу №14 "Оксанка"
Білоцерківської міської ради
Київської області

2021р.

Пояснювальна записка

Сучасний зміст дошкільної освіти передбачає гармонійний та всебічний розвиток дитини за умови здійснення педагогічного процесу на засадах гуманізації та демократизації. Зокрема, Базовий компонент та чинні програми дошкільної освіти орієнтують педагогів на впровадження в практику цілісного підходу до розвитку, виховання і навчання дитини, який передбачає формування життєздатної, свідомої, всебічно розвиненої, творчої особистості. З огляду на це, особливого значення набуває питання розвитку в дітей раннього і дошкільного віку креативних здібностей та формування творчого ставлення до життя.

Одним з ефективних та незамінних засобів розвитку дитячої творчості є мистецтво з його розмаїтим, неповторним світом, здатним зворушувати душу, пробуджувати творчу активність, розвивати психічні пізнавальні процеси, виховувати повагу до культурних надбань тощо. Саме тому серед пріоритетних напрямів освітньої роботи в сучасному дошкільному навчальному закладі чільне місце посідає забезпечення достатнього рівня художньо-естетичного та креативного розвитку особистості у процесі специфічних дитячих видів діяльності.

Раннє та дошкільне дитинство — це особливі періоди у становленні особистості. У перші роки життя відбувається процес найінтенсивнішого розвитку всіх функціональних можливостей людського організму. Всі основні знання, вміння та навички, що ними послуговується людина впродовж усього життя, здебільшого формуються саме в цей час. Своєчасне спілкування з творами різних видів мистецтва (музичного, образотворчого, літературного, театрального, архітектурного, декоративно-ужиткового та ін.) відкриває дитині світ реально існуючої краси, формує її переконання, впливає на поведінку, дарує великі можливості для пізнання прекрасного та розвитку емоційно-естетичних почуттів.

Вік від народження до 6-7 років є сенситивним періодом для накопичення і розвитку творчого та особистісного потенціалу людини. У дошкільному віці діти виявляють особливим інтересом до досліджень. Дізнаючись чимало нового, експериментуючи з матеріалами та способами виконання робіт, вони віднаходять шляхи до вирішення знайомих завдань та роблять самостійні відкриття. З

віком усі ці вміння вдосконалюються і стають чітко вираженими. Дитина старшого дошкільного віку, володіючи певними художніми вміннями, вже може бути автором власного оригінального твору або навіть простого винаходу.

Як бачимо, за зовсім маленький відтинок часу (6-7 років) дитина встигає набути незамінного художньо-естетичного досвіду, який визначатиме і формуватиме її світогляд та творчу життєву позицію у майбутньому. Саме тому нині у батьківських та педагогічних колах стає надто актуальним питання раннього художньо-естетичного та креативного розвитку дітей. Зрозуміло, що від того, наскільки правильними будуть підходи до розв'язання цієї проблеми та організовано відповідну освітню роботу, залежить і успішність маленьких вихованців у подальшому житті.

Зрозуміло, що всі батьки хочуть бачити свою дитину всебічно розвиненою, здоровою, розумною, впевненою, талановитою. Цей перелік якостей насправді безмежний. При цьому йдеться про сподівання дорослих, а не про потреби самої дитини. Проте чинні нормативно-правові документи галузі дошкільної освіти — Закон України “Про дошкільну освіту”, Базовий компонент, чинні освітні програми — утверджують погляд на особистість дитини як на найвищу цінність суспільства. Така гуманізація та орієнтування на особистість вимагають пошуку нових підходів до організації освітньої діяльності. Методично грамотно організований педагогічний процес має відповідати запитам сучасності та спрямовуватися на розвиток у дитини якостей, необхідних їй у майбутньому житті для реалізації себе як члена суспільства і неповторної індивідуальності зі своїми специфічними запитами, планами самореалізації та створення власної концепції життєтворчості.

Програма “Радість творчості” є додатковою парціальною програмою з художньо-естетичного освітнього напрямку. Основна увага в ній акцентована на виявленні та розвитку художніх і творчих здібностей у дітей. Також у ній пропонуються широкі можливості для формування пізнавальної, соціально-моральної, комунікативно-мовленнєвої, емоційно-ціннісної компетентності дошкільнят.

Змістове наповнення зазначеної програми узгоджено з концептуальними засадами

та основними вимогами Базового компонента дошкільної освіти та чинних програм розвитку, навчання і виховання дітей раннього та дошкільного віку. Разом з тим, у ній розширено та уточнено зміст роботи з художньо-естетичного напрямку.

У програмі *“Радість творчості”* висвітлено основні теоретичні і практичні підходи до організації педагогічної роботи з художньо-естетичного розвитку дітей дошкільного віку, подано завдання та орієнтовні показники життєвої компетентності за визначеними тематичними розділами, розкрито основні методи і прийоми освітньої діяльності. Відповідно до вікових особливостей, індивідуальних здібностей дітей та запитів батьків передбачено диференціацію освітніх завдань (подано завдання підвищеної складності для дітей з високим рівнем розвитку) і поглиблене вивчення окремих програмових питань.

Головна мета програми: виявлення, збереження і розвиток творчого та особистісного потенціалу кожної дитини, формування її художньо-естетичної компетентності, сприяння подальшій успішній адаптації та творчій самореалізації в нових умовах шкільного та майбутнього дорослого життя.

Завдання художньо-естетичного спрямування:

- розвиток здатності помічати та емоційно сприймати прояви естетичного в природі, побуті, людських взаєминах, у собі і виявляти власне ставлення до цієї краси;
- формування уявлень про різні види мистецтва (літературне, образотворче, музичне, театральне, архітектурне, декоративно-ужиткове та ін.), їх характерні особливості, засоби виразності, специфічні матеріали та значення у житті людини;
- збагачення індивідуального художньо-естетичного досвіду дитини шляхом вправлення у використанні набутих знань, умінь, навичок у процесі відтворення або самостійного створення конкретних образів та вражень від побаченого, почутого, обстеженого або за уявою, фантазією;
- виховання ціннісного ставлення до творів видатних письменників, художників, скульпторів, народних майстрів українського та світового мистецтва;
- формування естетичного смаку і почуття гармонії, перших художньо-естетичних уподобань;

- розвиток креативних здібностей та оптимістичного світобачення, заохочення до отримання насолоди від самого процесу творення;
- виховання ставлення до творчої діяльності як засобу самовираження, самоусвідомлення, самоствердження особистості.

Структура програми

- захопливий світ літератури;
- краса музики;
- малятам про театр, цирк та кіно;
- образотворче мистецтво та архітектура;
- таємниці народних ремесел;
- декоративно-ужиткове мистецтво та дизайн;
- дивовижні відкриття та радість творчості.

В гуртку займаються діти віком 5-6 років.

Заняття проводяться один раз на тиждень. Тривалість заняття — 20-25 хв. Наповнюваність групи становить 8-10 чоловік, так як при великій кількості дітей керівник не має можливості індивідуально працювати з кожним гуртківцем, а особливо на перших етапах навчання, коли обов'язково потрібен індивідуальний підхід.

Програма розрахована на один рік.

Гурток «Радість творчості»

Мета:

- викликати бажання спілкуватися з красою, насолоджуватися процесом створення краси;
- познайомити з різними техніками малювання;
- навчити правильно користуватися інструментами;
- ознайомити з розмаїттям кольорів і відтінків;
- учити відчувати зв'язок між собою і навколишнім світом.

Завдання:

- сприяти вихованню творчої особистості;
- здійснювати всебічний розвиток дитини;
- розвивати асоціативно-образне мислення, естетичне сприймання, уяву, фантазію, відчуття кольору, художньо-творчі здібності, інтерес до малювання, оцінювальне ставлення дитини до зображувальної діяльності;
- ознайомити з художніми засобами та прийомами малювання;
- стимулювати інтерес і бажання займатися зображувальною діяльністю; розвивати творчу уяву, фантазію, вміння бачити незвичайне в плямах, випадкових відбитках;
- створювати цікаві образи, композиції;
- виховувати самостійність, організованість, бажання працювати колективно та вміння доводити розпочату справу до кінця, отримувати задоволення від своєї роботи;
- виховувати художній смак й почуття гармонії.

ПЛАН роботи гуртка на 2021-2022 н.р.			
Дата	№	Назва	Завдання
Вересень	1.	«Щедра осінь»	Розширити уявлення дітей про природні барвника; вчити дослідницьким шляхом одержувати фарби (буряк – темно-червоний, морква – жовтогарячий, листя кропиви - зелений); малювати ними малюнки.
	2.	«Пухнастий ведмедик»	Учити дітей виготовляти фігурку ведмедика з реп'яхів, щільно притикаючи їх для надання форми тулуба, голови, лап.
	3.	«Смачний натюрморт» (трафарет)	Розвивати творчі здібності. Виховувати любов до природи.
	4.	«Намисто з горобини»	Ознайомити дітей з трафаретом; навчити самостійно виготовляти його; вчити малювати натюрморт у техніці набивання зображень фруктів (овочів) через трафарет; розвивати спостережливість, пам'ять, творчу уяву, дрібну моторику рук
Жовтень	1.	«Осінь чарівниця» (монотопія)	Учити дітей заселяти нитку в голку, нанизувати ягоди, прокалюючи їх чітко посередині. Розвивати окомір. Виховувати інтерес до творчої праці.
	2.	«Стильний гаманець»	Ознайомити з новою технікою малювання; вчити дітей створювати осінні композиції за допомогою відбитків з листя; розвивати спостережливість, пам'ять, мислення, творчу уяву; виховувати бажання експериментувати з різними художніми матеріалами.
	3.	«Ягідки смачненькі» (відбиток пальців долоньки)	Формувати вміння складати папір у формі гаманця, оздоблювати виріб. Розвивати сенсорні здібності. Виховувати інтерес до роботи з папером, естетичний смак.
			Удосконалювати вміння дітей малювати пальчиками і долоньками; ознайомити з можливістю використання відбитків пальців, форми рук в художній діяльності; вчити створювати композиції на основі однакових елементів; розвивати творчу уяву

	4.	«Лісова галявина»	Спонукаати дітей до створення композиції на площині за допомогою різноманітного природного матеріалу. Розвивати чуття композиції, творче мислення.
Листопад	1.	«Вулиці мого міста» Колективне мовлення (квачики)	Зацікавити дітей дослідницькою діяльністю під час малювання квачиками; ознайомити з технікою виготовлення квачика; розвивати спостережливість, пам'ять; виховувати любов до рідного міста
	2.	«Плетений пояс» (шнури)	Формувати навички послідовного переплетіння трьох шнурів для утворення кіски. Розвивати дрібну моторику, зосередженість. Виховувати посидючість
	3.	«Пухнастик» (набивання)	Вчити дітей малювати пухнастих тварин у техніці набивання; розвивати творчу уяву, дрібну моторику рук; виховувати бажання експериментувати у новій техніці образотворення
	4.	«Золота рибка»	Закріплювати володіння прийомами вирізування ножицями (різання паперу по прямій лінії). Вчити склеювати смужки паперу по краях, створюючи об'ємні предмети. Викликати інтерес до створення виробів з паперу.
Грудень	1.	«Про що мріють зимові дерева» (рельєфна фарба)	Вчити створювати виразні образи зимових дерев за допомогою «рельєфної» фарби; викликати інтерес і бажання створити спільну композицію
	2.	«Сніговичок» (ватні диски)	Розвивати творче мислення, спонукаати доповнювати виріб новими атрибутами. Виховувати охайність у роботі.
	3.	«Дарунки для Діда Мороза» (малювання на камінчиках)	Ознайомити дітей з різними способами малювання на гладенькій поверхні камінчиків; сприяти прояву уяви, фантазії, викликати позитивні емоції
	4.	«Ялинкові прикраси» (поросся, клоун, ліхтарики)	Учити дітей виготовляти ялинкові прикраси на пластині. Удосконалювати навички роботи з пластиліном. Розвивати творчі здібності, фантазію. Виховувати естетичний смак, охайність у роботі.
Січень	1.	Різдвяна композиція	Учити дітей створювати різдвяні композиції, прикрашаючи гілочки сосни, ялинки іграшками, дзвіночками, бантиками.

	2.	«Закружилась зимонька» (малювання на снігу)	Розвивати фантазію, навички дизайну. Виховувати працьовитість. Вчити дітей малювати на снігу, самостійно готувати знаряддя для малювання (розводити гуаш фарби водою, наливати їх у пластикові пляшки); виховувати акуратність під час роботи; формувати навички малювання ломаної і хвилястої лінії; розвивати творчу уяву
	3.	«У міста і села прийшла зима весела» (штамп)	Ознайомити дітей з малюванням штампами; вчити виготовляти штампи з овочів, покидькового матеріалу (коробки з сірників, кришечки з пустих бутілок) і створювати на основі їх відбитків композицію; виховувати у дітей бажання милуватися красою природи у зимовому вбранні; розвивати уяву, фантазію, художньо-естетичний смак
	4.	Меблі для іграшкового будиночка	Спонукає дітей самостійно обирати, який предмет меблів вони створюватимуть, оформлювати його кольоровим папером з домальовуванням атрибутів. Розвивати творчі здібності. Виховувати інтерес до нового виду роботи.
Лютий	1.	«Зимові фантазії» (льодяні фігури)	Закріпити характерні ознаки зими, властивості снігу та льоду; розвивати естетичне сприйняття навколишнього світу; навчити дітей робити льодяні фігури з декількох частин і розфарбовувати їх фарби; виховувати спостережливість і інтерес до образотворчого мистецтва
	2.	Зимова гілочка	Продовжувати формувати інтерес до роботи з різними матеріалами. Вчити виготовляти зимову композицію, насипаючи пінопласт на намащену клеєм гілку. Розвивати креативність. Виховувати акуратність у роботі.
	3.	«Зимонька-Снігуронька» (пір'я, зубна щітка)	Ознайомити дітей з новою технікою малювання пір'ям і зубною щіткою, створюючи образ вітру, передаючи його характер; розвивати творчі здібності, бажання створювати власні образи; виховувати любов і цікавість до навколишнього світу
	4.		

		Плетіння доріжки з ниток	Ознайомлювати дітей з плетінням. Формувати елементарні навички переплітання ниток. Розвивати зосередженість, увагу дрібну моторику. Виховувати працелюбність, посидючість.
Березень	1.	Весняні фантазії (аплікація)	Спонукаати дітей до вільної імпровізації, творчості, сміливого пошуку варіантів поєднання кольорів та форм. Розвивати дрібну моторику, окомір. Виховувати охайність. Стимулювати бажання створювати гарні речі власноруч.
	2.	«Листівка для мами» (малювання долонею, пальчиками, габами)	Закріпити вміння дітей малювати пальчиками і долонею; вчити дітей малювати квіти відбитками губ; розвивати творчі здібності, композиційне вміння побудови малюнка; активізувати фантазію, спостережливість; виховувати любов і повагу до своєї мами, охайність в роботі
	3.	«На загадковій планеті» (свічка, відбитки мильних бульбашок)	Ознайомити дітей з новими техніками малювання:восковою свічкою і відбитками мильних бульбашок; вчити створювати космічні композиції дати уявлення про властивості свічки; закріпити вміння рівномірно зафарбовувати аркуш паперу; розвивати естетичне сприймання, уяву, ініціативу, творчі здібності, виховувати наполегливість, самостійність в роботі, інтерес до космічних таємниць
	4.	Маски для театру	Формувати вміння вирізувати предмети округлої форми, отвори, доповнювати маску малюнком. Розвивати уяву, фантазію. Спонукаати використовувати власні вироби у сюжетно-рольових іграх.
Квітень	1.	«Акваріум» (крохмаль, фарба на основі солі)	Розвивати вміння передавати особливості об'ємної та силуетної форми; навчити дітей готувати фарби з крохмалю та на основі солі і малювати ними на папері; сприяти виникненню у дітей бажання експериментувати, творити, знаходити нові способи малювання
	2.	Ракета з космонавтом (покидьковий матеріал)	Учити дітей працювати зі штучними матеріалами,поєднувати деталі у ціле за допомогою пластиліну, клею. Розвивати

	3.	«Квітучі дерева» (квачики)	творчу уяву, пізнавальний інтерес (зокрема до космосу). Ознайомити дітей з новим нетрадиційним способом малювання квачиком, вчити засобами художньої виразності відображати враження від спостережень за цвітінням дерев; формувати навички заповнення малюнком всього простору аркуша;
	4.	Кошик із квітами	виховувати любов до природи Вправляти дітей у створенні кошика методом переплітання смужок картону. Вчити виготовляти квіти з поролону, перев'язуючи його нитками, розфарбовувати готові квіти. Розвивати чуття краси, кольору. Виховувати любов до природи.
Травень	1.	«Чи може ляпка бути гарною» (кляксографія)	Ознайомити дітей з новою технікою малювання – кляксографією; вчити створювати художні образи за допомогою кольорової фактурної плями; розвивати естетичний смак, фантазію, вміння добирати кольори, виховувати почуття прекрасного
	2.	"Курчата" (аплікація з ниток)	Учити дітей виготовляти з ниток помпони, створювати на їх основі фігуру курчати. Розвивати охайність і уважність при скріпленні деталей. Активізувати фантазію, спонукати прикрасити роботу на свій розсуд.
	3.	«Гарне поруч» (підсумкове, всі знайомі техніки)	Створити умови для самостійного вибору дітьми теми малювання, підбору художніх матеріалів, засобів художньої виразності; розвивати творчу уяву, фантазію, бажання експериментувати; виховувати естетичний смак, охайність

**Перспективне планування
роботи гуртка «Радість творчості» на 2022-2023 навчальний рік**

Жовтень

1. "Айстри у квітнику" (паперопластика);
2. "Їде з поля урожай" (покидьковий матеріал - коробки сірника);
3. "Лялька" (нитки);
4. "Грибочки" (природний матеріал - шкаралупа волоського горіха, пластилін).

Листопад

1. "Їжачок-хитрячок (насіння, пластилін);
2. "Осіннє дерево" (природний матеріал(гілка), пластилін);
3. "Намисто для ляльки" (макарони);
4. "Підставка для пензлика" (покидьковий матеріал, фарби

Грудень

1. "Красуня ялинка" (паперопластика);
2. "Ялинкові іграшки" (покидьковий матеріал (видуте яйце), пластилін);
3. "Новорічна гірлянда" (паперопластика);
4. "Сніжинка" (макарони).

Січень

1. "Сніговик" (солоне тісто);
2. "Лялька-мотанка" (нитки, клаптики тканини);
3. "Колобок" (покидьковий матеріал, папір);
4. "Зайчик" (паперопластика).

Лютий

1. "Валентинка" (паперопластика);
2. "Мишка-шкряботушка (покидьковий матеріал, картон);
3. "Зайчикова хатка" (паперопластика);
4. "Пливи-пливи човнику" (шкаралупа волоського горіха, пір'я).

Березень

1. "Квіти для мами" (природний матеріал, пластилін);
2. "Вітальна відкритка" (покидьковий матеріал (CD диск), макарони);
3. "Веселий жираф" (покидьковий матеріал);

4. "Лебідь" (солоне тісто, пір'я).

Квітень

1. "Крапанка" (покидьковий матеріал (видуте яйце), пшоняна крупа);
2. "Курчатко" (покидьковий матеріал, нитки);
3. "Великодній букет" (природний матеріал);
4. "Гілка бузку" (крупа(гречка), папір).

Травень

1. "Сонечко на листочку" (покидьковий матеріал (шкаралупа волоського горіха), гуаш фарби);
2. "Равлик-павлик" (солоне тісто);
3. "Метелик" (паперопластика);
4. "Весняні квіти" (макарони).

Дошкільний навчальний заклад (ясла-садок)
комбінованого типу №14 "Оксанка"
Білоцерківської міської ради
Київської області

**Виступ до педагогічної ради з проблеми: «Методи і прийоми збагачення
мовленнєвого розвитку дітей дошкільного віку»**

Підготувала Гетьман Маргарита Григорівна,
вихователь дошкільного навчального закладу
(ясел-садка) комбінованого типу №14 "Оксанка"
Білоцерківської міської ради
Київської області

2021 р.

Методи навчання — це способи спільної діяльності вихователя і дітей, спрямовані на розв'язання завдань розвитку мовлення. Щоб розібратися в численних методах і прийомах навчання, правильно оцінити, з'ясувати їх характер і сутність, використовують наукову класифікацію. Класифікують методи навчання за такими ознаками:

За характером керівництва розумовою діяльністю учнів:

- поояснювально-ілюстративний
- репродуктивний
- проблемний
- частково-пошуковий
- дослідницький.

За джерелом знань:

- наочні
- словесні
- практичні.

За напрямом діяльності:

- практичні
- практико-теоретичні
- теоретичні.

У дошкільній педагогіці методи навчання класифікуються здебільшого за джерелом знань. Розгляньмо їх.

Значне місце в роботі з розвитку мовлення дітей відведено **наочним методам**: спостереження, екскурсії, екскурсії-огляди, розглядання предметів, картин і картинок, перегляд діафільмів, кінофільмів, телепередач, дидактичні ігри з наочністю. Використання цих методів відповідає дидактичному принципу наочності і наочно-дієвому та наочно-образному характеру мислення дошкільників. Ефективність засвоєння дітьми знань, формування повноцінних уявлень, розвиток таких психічних процесів, як сприймання, пам'ять, мислення і на цій основі розвиток мовлення великою мірою залежать від того, наскільки широко в пізнавальну діяльність уведені різні форми чуттєвого сприймання. Якщо об'єкти доступні безпосередньому сприйманню дітей, вихователь використовує метод спостереження або його різновиди: огляд приміщення,

розглядання натуральних предметів, іграшок. Якщо об'єкти недоступні для безпосереднього сприймання, педагог знайомить з ними дітей опосередковано, розглядаючи картини, фотографії, переглядаючи кінофільми, діафільми. Опосередковані наочні методи застосовують і для повторного ознайомлення з об'єктами, закріплення отриманих під час спостережень знань. Водночас виконуються завдання з розвитку словника дітей, формування зв'язного мовлення.

Словесні методи. Значення цієї групи методів полягає в тому, що вони дають можливість поєднувати розширення та закріплення знань дітей про навколишній світ і формувати їхні мовленнєві вміння і навички. До словесних методів належать: читання, розповідання художніх творів, заучування віршів, бесіди, розповіді дітей, переказ. Завдяки словесним методам у дітей можна розвивати вміння розуміти зміст мови, застосовувати знання без опори на наочність. Уміння успішно засвоювати нові знання, сприймаючи повідомлення без наочності, забезпечує перехід дітей у процесі пізнання за межі безпосереднього сприймання, що значно розширює можливості пізнання світу, а також забезпечує перехід знань на вищий рівень узагальнення, їх систематизацію. Живе спілкування дорослих і дітей, що характерне для словесних методів, має виховне значення — воно викликає почуття, формує певне ставлення до змісту. Живе слово вихователя — взірць для наслідування і засвоєння літературних норм мови.

Ефективним і доступним для дітей методом є *розповідь* вихователя. Його мета — сформувати яскраві й точні уявлення про події чи явища. Прозорість і простота опису об'єкта чи викладу події, лаконічність розповіді, яскравість образів, близькість досвіду вихователя інтересам дітей - необхідні умови успішного сприймання дітьми змісту розповіді. Вихователь обов'язково має брати до уваги вже набуті дітьми знання і пов'язувати з ними нові відомості. За допомогою інтонаційної та художньої виразності, активізуючих прийомів

вихователь домагається повнішого засвоєння дітьми змісту, збудження інтересу до нього, що викликає бажання обмінятися враженнями.

Розповіді дітей спрямовані на вдосконалення розумової діяльності, глибшого усвідомлення знань і формування мовленнєвих умінь. У навчанні дошкільників використовують розповіді різного характеру: переказ, опис, сюжетну розповідь з досвіду, творчу розповідь, розповідь-міркування, розповідь-пояснення. Розповідь дитини передбачає її спрямованість на слухача. Бажання бути зрозумілим спонукає до вибору мовних засобів, що найточніше передають зміст думки. Відображення у мовленні раніше сформованих уявлень і знань сприяє їх уточненню і закріпленню.

Читання художніх творів розширює і збагачує знання дітей, формує здібності до сприймання і розуміння художньої літератури, відтворення словесного образу, розуміння основних взаємозв'язків, здатність розуміти образність творів, викликати емоційну активність.

Одним із словесних методів є *бесіда*. За Є. Фльориною, залежно від дидактичної мети, бесіди поділяють на вступні, супроводжувальні та підсумкові. Вступні бесіди вихователь проводить тоді, коли знайомить дітей з новими явищами, формує нові навички, способи дії. Під час вступної бесіди він виявляє знання, досвід дітей з певної теми, уточнює їх, активізує і на основі цього ставить перед дітьми пізнавальні й практичні завдання, викликає до них інтерес. Супроводжувальна бесіда використовується під час спостережень, екскурсій, розглядання картин.

Підсумкова або узагальнювальна бесіда проводиться з метою систематизації знань, їх подальшого поглиблення й усвідомлення. Вона планується як самостійне заняття. За допомогою спеціально підібраних запитань вихователь активізує пізнавальну діяльність, виправляє і розвиває думку, доповнює знання, вчить простих міркувань. Такий поживавлений обмін думками сприяє розвитку мислення і пізнавальних інтересів, розвитку мовлення. Правильно побудована бесіда спонукає дітей активно ставити запитання і намагатися знайти на них

відповіді. За характером запитань можна довідатися про спрямованість дитячого мислення і про те, що є найважчим для розуміння. Складність розумової діяльності, якої вимагає узагальнювальна бесіда (розуміти мету, робити висновки, давати оцінку та ін.), робить її методом, доступним лише старшим дошкільникам.

Практичні методи. Мета цих методів — навчити дітей на практиці використовувати отримані знання, допомогти набуті й удосконалити мовленнєві вміння і навички. До практичних методів належать словесні дидактичні вправи, ігрові методи, елементарні досліди й моделювання.

Вправи — це багаторазове повторення дітьми розумових і практичних дій. За характером вони можуть бути: імітаційні (просте повторення складного слова для його запам'ятовування чи звуку для оволодіння вимовою), конструктивні (добір узагальнювальних слів до групи прикметників чи іменників, добір протилежного за значенням слова тощо), творчі (використання засвоєних способів у нових умовах, наприклад, самостійна постановка запитань у бесіді).

У дошкільному закладі практичні методи нерідко мають ігровий характер. До них належать дидактичні ігри, наочні ігри-заняття, ігри-інсценівки. Одним із компонентів ігрового методу є уявлювана ігрова ситуація (за наявності сюжету, ролей, ігрових і операційних дій). Наприклад, для вправлення дітей у зв'язному мовленні імітується крамниця з виставкою іграшок. В інших випадках використовується тільки роль, наприклад розповідь від імені героя під час навчання переказу літературних творів. Своєрідними практичними методами є наочні ігри-заняття етичного характеру, розроблені С. Петеріною. За вихователем у разі використання ігрового методу зберігається провідна роль: він визначає зміст навчальних завдань, характер і послідовність ігрових і практичних дій, наводить зразок виконання завдання, пояснює, виправляє помилки, допущені дітьми, спонукає до активності й самостійності дітей. Так, на занятті *«Лялька Таня у нас в гостях»* діти не лише спостерігають за лялькою, а й самі виконують низку реальних практичних дій: сідають за накриті до чаю

столи, вчатьсЯ підтримувати спільну розмову, виявляти увагу одне до одного. Активна позиція дорослого дає можливість використати цей метод в усіх ланках процесу навчання.

Одним із різновидів ігрового методу є *автодидактична гра*, в якій усі дії дітей можна регулювати ігровими завданнями й ігровими правилами. Автодидактична гра використовується з метою закріплення, уточнення, систематизації наявних уже знань.

Роботу зі знайомим літературним текстом можна проводити за допомогою гри-драматизації, інсценування.

На заняттях з навчання грамоти, розвитку зв'язного мовлення використовують моделювання як наочно-практичний метод. Доступність методу моделювання розкрито психологами О. Запорожцем, Л. Венгером, М. Поддяковим, Д. Ельконіним. Визначається він тим, що в основу моделювання покладено принцип заміщення реальних предметів іншими предметами, зображеннями, знаками. Діти оволодівають умінням заміщувати об'єкт у грі. Це дає можливість перенести ці вміння у навчання й застосовувати моделі. Так, діти старшого дошкільного віку за допомогою схеми та фішок оволодівають умінням відтворити звукову, складову модель слова, графічно зобразити словесний склад речення, позначити схематично структуру діючих осіб розповіді. Добір методу залежить від дидактичної мети навчання і змісту освітньої роботи.

У практичній діяльності всі означені методи не використовуються ізольовано, а здебільшого в різних комбінаціях один з одним. Залежно від змісту навчального матеріалу та вікових особливостей дітей перевагу віддають тому чи іншому методу.

Прийом - це елемент, складова частина методу. Кожен метод має кілька прийомів. У методиці розвитку мовлення і в дошкільній педагогіці прийоми класифікують залежно від місця в них наочності й емоційності. Вони поділяються на наочні, словесні та ігрові.

Найважливішими є *словесні прийоми*: мовленнєвий зразок, запитання, пояснення, вказівка, оцінювання дитячого мовлення.

Мовленнєвий зразок — правильна, спеціально підготовлена мовленнєва діяльність вихователя, яку повинні наслідувати діти. Незалежно від форми у вигляді слова, речення, зв'язного висловлювання зразок має бути доступним дітям. Особливо це стосується зразка зв'язної розповіді в мовленнєвій діяльності дітей. Під час одного заняття за можливістю його використовують кілька разів.

Запитання — словесне звертання, що вимагає відповіді, передбачає використання наявних знань. У роботі з дітьми застосовують як репродуктивні запитання, що вимагають простого відтворення, констатації фактів (що? який? де? куди? як?), так і пошукові, що вимагають висновків (навіщо? чому? чим схожі?). Під час навчання розповіді запитання використовують у вигляді плану. Вони мають бути простими, зрозумілими дітям. Чітке формулювання пунктів плану, логічний взаємозв'язок запитань, опертя на чуттєвий досвід забезпечують послідовність і логічність викладу дітьми своїх думок.

Пояснення широко використовуються у процесі спостережень, розглядання картин, предметів, щоб допомогти дітям зрозуміти окремі сторони, взаємозв'язки, причинні залежності предметів і явищ. У бесіді вихователь послуговується поясненнями для узагальнення, аналізу тих фактів, які відомі дітям; на заняттях з розвитку зв'язного мовлення — для пояснення тих вимог, які ставляться до мовлення дітей. Пояснення дітям змісту і послідовності навчальних дій називаються *вказівками*.

Оцінювання мовлення дітей є також важливим прийомом навчання. Це розгорнуте мотивоване судження про засвоєння дитиною знань, якість

виконання завдань, мовленнєве вміння і навички. Здебільшого оцінюються позитивні сторони мовленнєвої діяльності дітей. Оцінювання відбувається в процесі заняття, з тим, щоб до нього прислухалися діти і наслідували у своєму мовленні кращі зразки товаришів. Оцінюється не лише зміст, форма мовлення, а й вияв дітьми старанності, творчості, ініціативи. В окремих випадках вихователь може висловити свою думку про відповідь у формі схвалення, зауваження, засудження.

Наочні прийоми — показ картинки, іграшки, предмета, руху або дії, артикуляції звуків. Показ супроводжується словесними прийомами: поясненням, вказівкою, запитанням.

У розвитку мовлення дошкільників велике значення мають **ігрові прийоми**: створення ігрової ситуації, виконання ігрових дій, звуконаслідування, загадкова інтонація голосу, використання жартів. Як ігрові прийоми можуть виступати елементи дидактичної гри, гри-інсценізації. У практичній діяльності найчастіше використовується комплекс прийомів.

Для успішного розвитку мовлення дітей дошкільного віку в дитячих установах потрібно створити відповідні умови, а саме: гігієнічні, що забезпечують охорону органів зору, слуху; правильне мовлення навколишніх людей; змістовність дитячого життя; забезпечення мовленнєвої практики; наявність посібників із розвитку мовлення.

Важливими умовами розвитку мовлення дітей є врегульована діяльність центральної нервової системи, органів зору і слуху. У груповій кімнаті не допускати великого шуму, який негативно впливає на органи слуху, реагувати на скарги дітей, пояснювати батькам про необхідність оберігання дитячого слуху.

Іншою важливою умовою розвитку мовлення дітей є правильне мовлення людей, які їх оточують. Діти засвоюють мову, наслідуючи мову дорослих. Зразком для наслідування має бути чисте, літературно правильне мовлення.

Мовлення вихователя, звернене до дітей, є педагогічним засобом впливу на них, тому воно має відрізнятись від звичайного розмовного побутового мовлення і відповідати таким вимогам: бути наближеним до літературного стилю, неголосним, привітним, увічливим. Систематичне вдосконалення мовлення є професійним обов'язком вихователя.

Необхідною умовою розвитку мовлення дітей є налагодження з перших днів перебування їх у дитячій установі змістовного цікавого життя. Правильно організовані спостереження за навколишнім світом, колективні ігри, трудова діяльність пробуджують у дітей бажання поділитися своїми думками, планами, радістю від пережитого з іншими людьми. Змістовне життя сприяє розвитку в дітей позитивних емоцій, зближує дитячий колектив, настраює на встановлення таких взаємин, за яких мовленнєве спілкування стає органічною потребою. Однак розвиток мовлення на тлі такого життя призводить до виховання негативних рис — пустої балакучості.

З цією умовою пов'язане забезпечення різноманітної мовленнєвої практики дітей. Сприймання чужого мовлення, яким би досконалим воно не було, ще не дає дитині можливості користуватися мовою як засобом спілкування. Потрібне систематичне мовленнєве вправлення дітей. Воно здійснюється як на заняттях через спеціальні дидактичні вправи, так і в процесі повсякденного життя.

Характерною особливістю розвитку мовлення дітей є зв'язок слова з образом. Безпосереднє сприймання предметів і явищ — основа для свідомого засвоєння слів. Тому в дошкільному закладі мають бути наочні посібники, що допоможуть здійсненню завдань із розвитку мовлення дітей. Вони поділяються на кілька груп:

перша група — методичні посібники (друковані й рукописні). Методична література, розроблені конспекти занять, проведення літературних ранків, вікторин, записи дитячого мовлення повинні бути впорядковані за темами. Так само оформляються й каталоги наявного методичного матеріалу, картотеки

журнальних статей. У куточку технічних засобів крім діафільмів, кінофільмів, фонохрестоматій, мають знаходитися впорядковані діатеки;

друга група — наочні навчальні посібники для дітей: натуральні (реальні предмети) і зображувальні (іграшки, картинки, фотографії, платівки). Особливий різновид наочності — дидактичний матеріал для навчання грамоти, настільні дидактичні ігри;

третья група — дитяча художня література;

четверта група — різні види театрів.

Ці умови не виникають самі собою, створення їх вимагає певних зусиль і наполегливості; їх необхідно постійно підтримувати, щоб вони перетворилися на міцні традиції дошкільного закладу.

Дошкільний навчальний заклад (ясла-садок)
комбінованого типу №14 "Оксанка"
Білоцерківської міської ради
Київської області

**Колективний перегляд інтегрованого заняття для дітей молодшого
дошкільного віку: «Вогонь і діти»**

Підготувала Гетьман Маргарита Григорівна,
вихователь дошкільного навчального закладу
(ясел-садка) комбінованого типу №14 "Оксанка"
Білоцерківської міської ради
Київської області

2021 р.

Програмовий зміст.

Формувати поняття дошкільнят про те, що вогонь небезпечний, може завдати великої шкоди людям; розвивати уявлення про небезпечні для дітей предмети, гра з якими може спричинити пожежу; виховувати свідоме ставлення до власної поведінки і безпеки, ціннісне ставлення до довкілля.

Матеріали та обладнання: демонстраційні – сюжетна ілюстрація «Пожежа»; роздавальний – аркуші з предметними малюнками, червоні фломастери; смайлики «добрий» та «злий»; червоні стрічки; інші матеріали – іграшкова пожежна машина; кицин дім; аудіозаписи та обладнання для їх відтворення.

Ключові слова: вогонь, сірники, запальничка, свічка, пожежа, горить, знищує, небезпечний, шкода, обережно, брати, гратися, запалювати, підпалювати, не можна.

Підготовка вихователя. Опрацювала літературу:

1. Ознайомлення із соціально-предметним довкіллям. Молодший дошкільний вік / В. Л. Сухар. – Х.: Вид-во «Ранок», 2017. – 176 с.

2. Організація освітнього процесу від вересня до травня. 4-й рік життя. Частина 2 / М. В. Педан - 2-ге вид., перероблене, доповнене – Х.: ВГ «Основа», 2018. – 349(3)с., табл. – (Серія «Заклад дошкільної освіти. Вихователю»).

3. Сайт <https://vseosvita.ua>.

Хід заняття

I. Організаційний момент

Діти заходять до групової кімнати.

Вихователь. Діти, привітайтеся з гостями!

Діти: Добрий ранок!

Гості: Доброго ранку!

Діти сідають на стільчики.

Вихователь. Діти подивіться, яка іграшка з'явилася у нас в групі? (*Машина*). Хто здогадався, як вона називається? (*Пожежна*). Що вона робить? (*Відповіді дітей.*) Пожежна машина сьогодні приїхала до нас доречно, адже ми будемо говорити про дуже важливі речі. Усі приготувалися слухати? (*Так!*) Тоді починаймо!

II. Виклад нового матеріалу

1.Бесіда «Пожежа – справжнє лихо»

Педагог розташовує перед дітьми сюжетний малюнок, що зображує пожежу, і розповідає.

Вихователь. Робота пожежної машини – гасити пожежі. А пожежі бувають там, де раптово спалахує вогонь. Що горить під час пожежі? (*Вогонь.*) Правильно. Пожежа все перетворює на попіл. Потрапивши в її вогонь, гинуть тварини, птахи і, звісно, можуть загинути люди. Чим небезпечна пожежа? (*Діти дають відповіді за допомогою дорослого.*)

Звідки ж береться вогняне полум'я пожежі? Виростає воно з малесенького вогника, а іноді навіть із крихітної іскорки, що спалахнула десь випадково, через чийсь необережність. Нерідко причиною пожежі стають дитячі пустощі – ігри з небезпечними предметами. Наприклад, вирішили малята погратися сірниками, чиркнули сірником об коробок – загорівся вогник, боляче обпik дитині пальчик. Обпikшись, дитина кинула небезпечну іграшку, упав вогник на килим чи стіл – і одразу запалив те, чого торкнувся – тканину, папір, дерево... Те саме може бути і від гри із запальничкою, зі свічкою тощо.

Чи можуть стати причиною пожежі дитячі ігри? Доведіть свою думку.
(*Малята дають пояснення, використовуючи приклади, наведені педагогом.*)

А знаєте, що на ділі станеться? Вогонь буде стрімко рости, ще й дихатиме навкруг отруйним чадним димом, від якого всі, хто в домі, можуть задихнутися. Якщо вчасно викличуть пожежну машину, рятівникам мабуть, вдасться зупинити, загасити пожежу, урятувати потерпілих. Діти, за якими ознаками можна впізнати пожежну машину? (*Вона червона, має драбину.*) Правильно, пожежна машина завжди червона, щоб її було видно здалеку. Червоний колір – колір тривоги, колір вогню. Коли машина їде по дорозі, її не тільки видно, але й чути сирену. Як звучить сирена? (*У-у-у, у-у-у.*) Діти, як ви думаєте, що лежить у кузові пожежної машини? (*Інструменти для гасіння пожежі: сокира, лопата, шланг, вогнегасник і т. д.*) Діти, а за яким номером необхідно зателефонувати, щоб викликати пожежну машину? (*101.*) А хто приїде нас рятувати від пожежі? (*Пожежники.*) Правильно діти! А ви хочете погратися у гру? (*Так.*)

2. Гра-практикум «Знайди небезпечні речі»

Діти отримують аркуші з предметними картинками (5-6 зображень), серед яких – небезпечні для малят предмети, гра з якими призводить до пожеж. Вихователь також роздає малюкам червоні фломастери і пояснює ігрове завдання: дошкільники мають уважно розглянути всі картинки, знайти серед малюнків небезпечні предмети, якими не можна гратися, і обвести їх.

Малята знаходять і обводять зображення сірників, запальнички та свічки.

По завершенні практичного завдання кілька бажаних малюнків дають відповідні пояснення, а педагог доповнює, уточнює й розкриває сказане дітьми.

3. Логічна гра «Вогонь: добрий чи злий?»

Вихователь пояснює, що вогонь не завжди ворог для людини. Якщо з ним бути обачними, вогонь служить і допомагає людям: зігріває, куховарить тощо. Тоді вогонь добрий, а не злий.

Далі дорослий називає малюкам різні випадки, пов'язані з діями вогню, а діти визначають, який вогонь у кожній з цих ситуацій(хто він – помічник чи руйнівник, добрий чи злий), за допомогою смайликів, що зображують відповідні емоції.

Наприклад:

Вихователь. Вогонь горить у каміні, зігріває кімнату. Який він? *(Діти відповідають: «добрий» і показують «доброго» смайлика.)* Вогонь запалив штору на вікні. Який він тепер? *(Злий)*

Матеріал для гри

Вогонь готує в печі пиріжки; палає посеред килима; смажить на мангалі шашлики; полум'ям багаття зігріває мандрівників; обпik дівчинці руку; дихає чорним димом на квітку; спалює на звалищі сміття; варить на плиті борщ; язичком свічки освітлює кімнату.

4. Музична фізкультхвилинка «Вогонь»

Вихователь роздає дітям червоні або оранжеві стрічки і читає їм віршовані рядки.

Вогонь – наш друг, тепло дарує,
Та з ним не грайтесь ви ні на мить,
Бо коли злість у нім лютує,
Він знищить все, усе згорить!

Далі вмикається тривожна музика швидкого темпу. Діти рухаються в ритмі мелодії, енергійно змахуючи стрічками(зображують вогонь.)

5. Розігрування сюжету «Загорівся кицин дім»

Звучить аудіозапис сирени пожежного автомобіля. Дорослий звертається до групи.

Вихователь. Чуєте, малята? Такий тривожний сигнал повідомляє нам, що десь трапилось лихо.

Вихователь. Бам! бам! балам! бім!

Загорівся кицин дім.

Тілі-бом, тілі-бом!

Все горить і дим стовпом.

Киця дзвонить і гука,

На пожежу всіх склика:

В групу забігає киця Мурка!

Киця: Гей біжіть! Гей спішіть!

У біді допоможіть!

Бім! Бам! Балам! Бім!

Порятуйте кицин дім!

Вихователь. Пропоную не гаяти часу і швидко загасити вогонь. Вихователь дзвонить у дзвоник, діти біжать туди, де лежать відерця, лопатки, каска, вогнегасник, цвяходер, рація, сокира, беруть іграшки і «гасять вогонь».

Вихователь знімає з будинку вогонь. Молодці маляти! Як вміло та швидко допомогли загасити пожежу.

Вихователь. Діти, за те, що ви врятували Кицин дім від пожежі, вона приготувала для вас маленькі сюрпризи. *(Киця роздає дітям подарунки.)*

III. Підсумок заняття

Вихователь. Щоб не було біди, треба добре знати правила. Зараз ми разом повторимо правила для дітей.

Сірники не можна... (Брати).

Газ не можна...(Запалювати).

Праску не можна...(Вмикати).

В розетку пальці не можна...(Вставляти).

Діти постарайтеся запам'ятати ці правила і завжди їх дотримуйтеся, щоб пожежна машина ніколи не приїжджала до вашого будинку.

УПРАВЛІННЯ ОСВІТИ І НАУКИ
БІЛОЦЕРКІВСЬКОЇ МІСЬКОЇ РАДИ КИЇВСЬКОЇ ОБЛАСТІ
БІЛОЦЕРКІВСЬКИЙ ЗАКЛАД ДОШКІЛЬНОЇ ОСВІТИ №14 "ОКСАНКА"
БІЛОЦЕРКІВСЬКОЇ МІСЬКОЇ РАДИ КИЇВСЬКОЇ ОБЛАСТІ

**«Проблема патріотичного виховання дітей засобами
інтегрованої освітньої діяльності»
консультація для вихователів**

Підготувала Гетьман Маргарита Григорівна,
вихователь Білоцерківського закладу дошкільної
освіти №14 "Оксанка"
Білоцерківської міської ради
Київської області

2023 р.

Проблема громадянина-патріота давня, як світ. Вона постала перед людством тоді, коли виникла перша держава. Патріотичне виховання створює певні передумови громадянської поведінки. Однак це лише передумови.

Любов до Вітчизни починається з любові до своєї Малої Батьківщини – місця, де людина народилася. У цьому зв'язку, як нам здається, величезного значення набуває визначення мети, завдань, змісту та засобів патріотичного виховання дітей дошкільного віку.

До основних завдань патріотичного виховання старших дошкільнят належать:

- Формування любові до рідного краю (причетності до рідного дому, сім'ї, дитячого садка, міста);
- Формування духовно-моральних взаємин;
- Формування любові до культурного спадку свого народу;
- Виховання любові, поваги до своїх національних особливостей;
- Почуття власної гідності як представників свого народу;
- Толерантне ставлення до представників інших національностей, до ровесників, батьків, сусідів, інших людей.

Патріотичне виховання дошкільнят має вирішувати ширше коло завдань, ніж ті, що зазначені. Це не лише виховання любові до рідного дому, сім'ї, дитячого садка, але виховання шанобливого ставлення до людини-трударя та результатів її праці, рідної землі, захисників Вітчизни, державної символіки, традицій держави, загальнонародних свят.

Виховання любові до Батьківщини, до своєї Вітчизни – завдання надзвичайно складне, особливо коли мова йде про дітей дошкільного віку. Однак в значному ступеню така складність виникає при спробі переносити на дітей «дорослі» показники проявів любові до Вітчизни.

Дошкільний вік як період становлення особистості має свої потенційні можливості для формування вищих моральних почуттів, до яких і відноситься почуття патріотизму.

Справді, якщо патріотизм – це почуття приязні, відданості, відповідальності і т.д. до своєї Батьківщини, то дитину ще в дошкільному віці необхідно навчити бути приязною (до чого-небудь, бути відповідальною в її малих справах, вчинках).

Перш ніж дитина навчиться співпереживати бідам та проблемам Батьківщини, вона повинна навчитися співпереживанню взагалі як людському почуттю. Захоплення просторами країни, її красою та природними багатствами виникає тоді, коли дитину навчили бачити красу безпосередньо навколо себе. Також, перш ніж людина навчиться трудитися на благо Батьківщини, необхідно навчити її добросовісно виконувати трудові доручення, прищеплювати любов до праці.

Патріотичне почуття за своєю природою багатогранне, воно об'єднує всі сторони особистості: моральну, трудову, розумову, естетичну, а також фізичний розвиток і передбачає вплив на кожну із сторін для отримання єдиного результату.

Якщо розглядати патріотизм через поняття „ставлення”, можна виділити декілька напрямків:

- ставлення до природи рідного краю, рідної країни;
- ставлення до людей, які живуть в рідній країні;
- ставлення до моральних цінностей, традицій, звичаїв, культури;
- ставлення до державного устрою.

Кожен із цих напрямків може стати змістом освітньо-виховної діяльності з дітьми, і кожен внесе свій внесок в соціалізацію особистості дитини за умови врахування особливостей розвитку дітей.

Дитина старшого дошкільного віку може і повинна знати, як називається країна, в якій вона живе, її головне місто, столицю, своє рідне місто чи село, які в ньому є найголовніші визначні місця, яка природа рідного краю та країни, де дитина живе, які люди за національністю, за особистими якостями населяють її країну, чим прославили вони рідну країну і увесь світ, що являє собою мистецтво, традиції, звичаї її країни.

Склалася думка, що шлях до виховання любові до Батьківщини формується за логікою «від близького до далекого» – від любові до батьків (точніше рідного дому), до дитячого садка, до вулиці, міста, любов до рідної країни. Необхідно замислитися, чи дійсно цей «територіальний підхід» ефективний у вихованні такого складного та багатогранного соціального почуття, як любов до Батьківщини. Очевидно, справа не у розширенні «території», а в тому, щоб створити умови для вирішення завдань патріотичного виховання, для формування у дітей почуттів і ставлень, що складають зрештою патріотизм: приязнь, вірність, почуття власності та усвідомлення того, що ти свій, ти потрібен.

У дошкільників поступово формується «образ власного дому» з його укладом, традиціями, спілкуванням, стилем взаємодії. Дитина приймає свій дім таким, яким він є, і любить його. Це почуття «батьківського дому» лягає в основу любові до Батьківщини, Вітчизни.

Важливо, щоб у дитини в сім'ї були свої обов'язки, щоб її не звільняли через малі роки від спільної праці, - це сприяє зміцненню «почуття сім'ї».

Двір, вулиця, на якій живе дитина, також можуть сприяти зміцненню приязні та відчуття власності (мій двір, моя вулиця). Тут першорядне значення має як батьки формують у дітей такі почуття.

Разом із тим тут також постає питання про необхідність повідомлення дітям інформації про їх вулицю: її назва, що на ній розташовано, який ходить

транспорт, як зв'язана ця вулиця з тією, на якій знаходиться дитячий садок, - можна пройти пішки чи треба їхати.

Добре, якщо батьки або вихователі зроблять фотографії дітей на вулиці, або зроблять кінозйомку прогулянки, а потім в групі подивляться фільм і розкажуть про цю вулицю.

Наступний етап – виховання любові та приязного ставлення до свого рідного міста.

Ця частина роботи потребує більше опиратися на когнітивну сферу, на уяву дитини та її пам'ять.

Для дитини місто конкретизується вулицею, тобто вона усвідомлює себе перш за все жителем своєї вулиці. Щоб діти „відчули” своє місто, їм необхідно про нього розказувати та показувати його. Разом із батьками діти їздять по місту. Інколи екскурсію вдається організувати також дитячому садку.

Діти старшого дошкільного віку можуть і повинні знати назву свого міста, його головні вулиці, визначні місця, музей, театри та ін.

Виховання ставлення до своєї країни ґрунтується на когнітивному компоненті: дітям повідомляють інформацію, яку вони повинні і можуть засвоїти. Особливістю є те, що знання повинні бути емоційними і спонукати дитину до активної діяльності.

Назву країни закріплюємо з дітьми в іграх („Хто більше назве країн”, „З якої країни гості”, „Чия це казка”, „З якої країни ця іграшка”), у вправах типу „Із різних назв країн визнач нашу країну”, „Пошукаємо нашу країну на карті, глобусі”, „Як написати адресу на конверті” тощо.

Діти повинні знати назву столиці нашої Батьківщини, її визначні місця.

Розгляд ілюстрацій, слайдів, відеофільмів, художні твори, розповіді дорослих, фотографії, екскурсії, малювання, ігри-подорожі – все це допомагає вирішувати поставлене завдання. Дітей знайомлять із символікою країни, розповідають, що у кожної країни є свій прапор, герб, гімн. Розповідають де і коли вони можуть їх побачити.

При ознайомленні з природою рідної країни акцент робиться на її красі, розмаїтті, багатстві, на її особливостях. Діти повинні отримати уявлення про те, які тварини живуть в наших лісах, які ростуть дерева, за яким деревом можна відразу визначити Україну („Без верби і калини нема України”), які квіти цвітуть на українських полях і луках (кульбабки, волошки, маки).

Важливим напрямком роботи по вихованню любові до Батьківщини є формування у дітей уявлень про людей рідної країни.

Перш за все необхідно згадати тих людей, які прославили нашу країну - художників, композиторів, письменників, винахідників, вчених, мандрівників, філософів, лікарів (вибір залежить від вихователя). Необхідно на конкретних прикладах, через конкретних людей познайомити дітей з „характером” українського народу (творчі здібності, вмільсть, пісенність, гостинність, доброзичливість, чутливість, вміння захищати свою Батьківщину).

У народі кажуть: добрий приклад — кращий за сто слів. Втілюючи цей мудрий педагогічний прийом у життя, педагогам необхідно запрошувати до дитсадка відомих людей, фахівців, чиї справи гідні наслідування та популяризації і можуть стати прикладом для малят. Діти бачать, що звичайні люди, які їх оточують, пишуть гарні вірші, випікають смачні хліби, керують складними машинами та механізмами, виборюють нагороди у спортивних змаганнях тощо. Тож і наші малюки, коли виростуть, стануть особистостями. Цікавими і повчальними є заняття, спрямовані на прищеплення шанобливого ставлення до різних професій та власне праці, зокрема екскурсії на сільськогосподарське виробництво. Малюки, спостерігаючи, як вирощується

хліб, і переконуються, як багато терпіння, енергії та вміння докладають люди, аби на столі з'явилися смачні булочки. Наочними та вельми цікавими для дітей є заняття з теми "Праця твоїх батьків". На них ведеться щира й цікава розмова про батьківську роботу, яка дуже корисна для суспільства. Провідною у цих бесідах є думка про працьовитість українців як їхня національна риса.

Неабияке значення для виховання свідомого громадянина є прищеплення шанобливого ставлення до героїв війни, ветеранів, до пам'яті про тих, хто загинув, захищаючи Вітчизну; поваги до воїнів — захисників, кордонів Батьківщини. Діти з щирою вдячністю йдуть разом із батьками та вихователями до обеліска Слави, покладають квіти. Дуже великий вплив мають бесіди, зустрічі з ветеранами, екскурсії, використання пісень, віршів, наочного матеріалу. Добре коли після кожного заходу малята беруть у руки олівці та фарби й відтворюють свої враження в образотворчій діяльності.

Ознайомлення з рідним містом - один із засобів патріотичного виховання дітей дошкільного віку.

Успішний розвиток дошкільнят при ознайомленні з рідним містом можливий лише за умови їх активної взаємодії з оточуючим світом емоційно-практичним шляхом, тобто через гру, предметну діяльність, спілкування, працю, навчання, різні види діяльності, властиві дошкільному віку.

Необхідно зазначити, що морально-патріотичне виховання дошкільнят на краєзнавчому матеріалі ґрунтується на таких засадах:

- Формування особистісного ставлення до фактів, подій, явищ у житті міста, створення умов для активного залучення дітей до соціальної дійсності, підвищення особистісної значущості для них того, що відбувається навкруги.
- Здійснення діяльнісного підходу до залучення дітей до історії, культури, природи рідного міста, тобто вибір самими дітьми тієї діяльності, в якій вони хотіли б відобразити свої почуття, уявлення про побачене та почуте (творча гра, придумування оповідань, виготовлення поробок, придумування загадок,

аплікація, ліплення, малювання, проведення екскурсій, участь у благоустрої території, охороні природи і т. п.).

- Залучення дітей до участі в міських святах з тим, щоб вони могли долучитися до атмосфери загальної радості та піднесеного настрою. Познайтися із жителями рідного міста – носіями соціокультурних традицій в народних реміслах, танцях, піснях.
- Створення відповідного розвивального середовища в групі та дошкільному закладі, яке б сприяло розвитку особистості дитини на основі народної культури з опорою на краєзнавчий матеріал (міні-музей народного побуту, предмети народного ужиткового мистецтва, фольклор, музика тощо), і яке б дозволило забезпечити потребу в пізнанні його за законами добра та краси.

Загальновідомо, що досить складним в роботі по ознайомленню з рідним містом, особливо з його історією та визначними місцями, є складання розповіді для дошкільнят. При цьому необхідно пам'ятати наступне:

- Супроводжувати розповідь наочними матеріалами: фотографіями, репродукціями, слайдами, схемами, малюнками та ін.
- Звертатись до дітей із запитаннями в ході розповіді, щоб активізувати їх увагу, викликати бажання щось дізнатися самостійно, спробувати про щось здогадатися, запитати.
- Спонукати мислення дітей проблемними запитаннями: „Як видумаєте, чому саме на цьому місці люди вирішили побудувати місто? Звідки така назва? Що вона може означати?”.
- Не називати дат: вони утруднюють сприйняття матеріалу.
- Використовувати такі вирази: „Це було дуже давно, коли ваші бабусі та дідусі були такими ж маленькими, як ви” або „Це було дуже-дуже-дуже давно, коли ваших мам, тат, бабусь та дідусів ще не було на світі”.
- Використовувати доступну дітям лексику, пояснювати значення незнайомих слів, не вживати спеціальної термінології, не перевантажувати розповідь складними граматичними конструкціями.

УПРАВЛІННЯ ОСВІТИ І НАУКИ
БІЛОЦЕРКІВСЬКОЇ МІСЬКОЇ РАДИ КИЇВСЬКОЇ ОБЛАСТІ
БІЛОЦЕРКІВСЬКИЙ ЗАКЛАД ДОШКІЛЬНОЇ ОСВІТИ №26 "СТРУМОЧОК"
БІЛОЦЕРКІВСЬКОЇ МІСЬКОЇ РАДИ КИЇВСЬКОЇ ОБЛАСТІ

"Будиночок для маленької рибки"
конспект інтегрованого заняття для дітей раннього віку

Підготувала Гетьман Маргарита Григорівна,
вихователь Білоцерківського закладу
дошкільної освіти №26 "Струмочок"
Білоцерківської міської ради
Київської області

Тема: Будиночок для маленької рибки

Мета: ознайомлювати дітей з рибкою, як об'єктом живої природи, формувати уявлення про її зовнішній вигляд, умови життя, особливості поведінки; вчити правильно називати частини тіла, поповнювати словник іменниками: акваріум, луска, плавці; продовжувати вчити обстежувати предмети зоровим і дотиковим аналізаторами; закріпити поняття «один», «багато» та основні кольори: червоний, жовтий, синій, зелений; продовжувати вчити викладати готові форми розміщуючи їх по всій площині; розвивати пізнавальний інтерес до об'єктів природи, спостережливість, увагу, мовлення, моторику рук; виховувати любов і дбайливе ставлення до природи, викликати інтерес до спільної роботи, сприяти накопиченню вражень від спілкування з природою.

Обладнання: іграшкові рибка; акваріум, рибка, камінчики, штучні водорості, вода 2,5л; площинне зображення акваріума, маленькі рибки з фетру на магнітній основі червоного, синього, зеленого, жовтого кольорів на кожну дитину.

ХІД ЗАНЯТТЯ

Діти разом з вихователем заходять до групової кімнати.

*Вихователь. Ось і гості завітали,
На яких ми всі чекали,
А тепер, мої малята,
Любі хлопчики й дівчата,
Привітаємось гарненько,
Посміхнемось веселенько.
«Доброго ранку!»*

Вихователь пропонує дітям сісти за столик.

Вихователь. Малята, зараз я загадаю вам загадку, а ви відгадайте про кого вона.

У водичці я живу
Без водички пропаду.
(Рибка)

Вихователь. Молодці! Справді це рибка. Якого кольору рибка?
(Жовтого)

Вихователь. Що має рибка? (голова, тулуб, очі, ротик)

Вихователь. Що ще має рибка? (хвостик)

Вихователь. Вірно, хвостик. А ручки і ніжки у рибки є? (немає)

Вихователь. Так, ніжок і ручок у рибки немає, але на спині і животику у рибки є плавці. Ось вони. За допомогою плавців і хвостика рибка плаває. Повторіть за мною – плавці. Животик і спинка рибки вкриті лускою. Доторкніться до луски. Яка вона? (гладенька)

Вихователь. Малята, ця рибка справжня чи іграшкова? (Іграшкова)

Вихователь. Молодці, вона іграшкова. Діти, до нас сьогодні завітала гостя – справжня рибка. Ось вона.

Вихователь показує дітям баночку, в якій плаває справжня рибка.

Вихователь. Давайте, її розглянемо. Яка вона за величиною?
(Маленька)

Вихователь. Так, вона маленька і помістилась у маленькій баночці. Як ви гадаєте, їй там зручно? Вона зможе там довго жити? (Ні)

Вихователь. Справді, рибці там не зручно, зовсім немає де плавати. Давайте поселимо її у власний будиночок. Допоможемо їй? (Так)

Вихователь. Малята, будиночок для рибки називається акваріум. Повторіть – акваріум. (Діти, на прохання вихователя, по черзі повторюють слово «акваріум»). Цей акваріум зроблено зі скла. Він прозорий і зовсім порожній. Рибці там буде не затишно. Давайте, обладнаємо їй акваріум. На дно покладемо камінчики. Ось вони. Візьміть кожен по камінчику. Скільки ти взяв камінчиків? А ти? (Один)

Вихователь. А зараз обережно покладіть свій камінчик у акваріум. Ось так. Скільки стало камінчиків в акваріумі? (Багато)

Вихователь. Давайте, посадимо ще й рослинку, щоб рибці було гарно і затишно. Ось вона. А тепер в акваріум треба налити воду. Я наливатиму, а ви подивіться яка вона чиста, прозора. Яку воду ми налили? (Чисту)

Вихователь. Все, акваріум готовий і зараз ми будемо селити рибку. Йди, рибко, у свій новий будиночок, тобі там буде зручно.

Вихователь випускає рибку в акваріум.

Вихователь. Діти, подивіться, що зараз робить рибка? Їй подобається в акваріумі. Рибка плаває і ми теж зараз порухаємось.

Рухлива гра «Рибки»

День на дворі, - а у річці
Рибки плещуться в водичці
Під камінчик заглядають
Їсточки собі шукають.

(Діти бігають по килимку, повторюють рухи за вихователем)

Ніч настала.

Наші рибки потомились,
На дно річки опустились.

(присідають) Гра повторюється 3-4 рази

Вихователь. Сподобалась гра? Як нам було весело? *(Так)*

Вихователь. А наша рибка засумувала. Вона одна, їй немає з ким погратися. Давайте зробимо їй подружок.

Вихователь звертає увагу дітей на площинне зображення акваріума.

Вихователь. Ось, подивіться, у мене є такий великий акваріум. Він порожній. І ми зараз з вами поселимо рибок. У мене на таці є багато рибок різних кольорів. Виберіть собі рибку. І я теж візьму одну рибку.

Вихователь показує і коментує свої дії

Вихователь. Діти, подивіться, я взяла одну рибку. Вона синього кольору. І ось я поселила свою рибку в акваріум. Можна вгорі, внизу, але в акваріумі. Зрозуміли? *(Так).*

Діти по черзі викладають рибок на зображення акваріума

Вихователь (звертається до кожної дитини) Скільки рибок ти взяв? Якого вона кольору? Куди ти її поселиш?

Вихователь. Молодці! Тепер рибка не сумуватиме, тому що в неї є багато подружок.

Вихователь. Малята, хто до нас приходив в гості? *(Рибка)*

Вихователь. Куди ми її селили? *(В акваріум)*

Вихователь. В якій водичці живе рибка? (Чистій)

Вихователь. Що рибка робить в акваріумі? (Плаває)

Вихователь. Що їй допомагає плавати? (Хвостик, плавці)

Вихователь. Щоб рибка не сумувала, що ми зробили? (Відповідь дітей)

Вихователь. Гарний вийшов акваріум. Всі старались. Молодці!

Заняття закінчується

УПРАВЛІННЯ ОСВІТИ І НАУКИ
БІЛОЦЕРКІВСЬКОЇ МІСЬКОЇ РАДИ КИЇВСЬКОЇ ОБЛАСТІ
БІЛОЦЕРКІВСЬКИЙ ЗАКЛАД ДОШКІЛЬНОЇ ОСВІТИ №26 "СТРУМОЧОК"
БІЛОЦЕРКІВСЬКОЇ МІСЬКОЇ РАДИ КИЇВСЬКОЇ ОБЛАСТІ

**Доповідь на педагогічну раду з проблеми:
"Застосування ігрової діяльності для розвитку пізнавального інтересу"**

Підготувала Гетьман Маргарита Григорівна,
вихователь Білоцерківського закладу
дошкільної освіти №26 "Струмочок"
Білоцерківської міської ради
Київської області

2025 р.